ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΔΥΝΑΡΩΜΑΙ
ΕΝΙΑΥΣΙΟΝ ΔΥΝΗΣΙΑ 350.000
ΕΞΑΜΗΝΙΟΝ » 180

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 115, ΤΗΛ. 24—94
ΠΑΤΡΑΙ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΕΜΠΤΗ
25
ΜΑΡΤΙΟΥ 1954

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' — ΕΤΟΣ Κ
ΑΥΞΩΝ ΑΡ. ΦΥΛ. ΟΥ 2737

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1000

ΑΣΤΙΜΗΣΩΜΕΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ 1821 ΜΕ ΠΙΣΤΙΝ ΚΑΙ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΝ

Τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. ΧΡ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
(βουλευτοῦ Μεσολογγίου)

Ὅπως συμβαίνει μὲ ὅλα τὰ μεγάλα ἠθικὰ γεγονότα, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις, μὲ τὴν προοπτικὴν τοῦ χρόνου διεστάλη πλέον εἰς πανανθρώπινον σύμβολον πίστεως, εἰς τὸ ἰδεῶδες τῆς Ἐλευθερίας. Ἀκούραστος Ἐστιὰς τῆς Ἀρετῆς, ἡ Ἑλλάς, κρατοῦσα τὸ βάρος ὁλοκλήρων αἰώνων δόξης καὶ πνευματικοῦ φωτός, μετεβλήθη αἰφνιδίως κάτω ἀπὸ τὸ λάβαρον καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἐπισκόπου Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ, εἰς ἀλύγιστον ξίφος Δικαιοσύνης. Ἔχουν οἱ Λαοὶ μεγάλας στιγμὰς ἐξάρσεως. Καμμία ὅμως δὲν ἠμπορεῖ ἀσφαλῶς νὰ παραβληθῇ μὲ αὐτὴν τοῦ ψυχικοῦ σπασμοῦ, μὲ αὐτὴν τῆς μεγάλης ἐγέρσεως.

Κατέκειτο ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τὸ βάρος τῆς παλαιᾶς δόξης, τοῦ μεγαλείου καὶ τῶν θρυλικῶν της τροπαίων, τὰ ὁποῖα ἐφαίνοντο ὁριστικῶς πλέον προσλαβόντα τὴν κατακύρωσιν κάποιας οἱονεὶ μουσειακῆς ὑποβλητικότητος. Ἐφαίνετο ὅτι τὰ πάντα εἶχον χαθῆ, κάτω ἀπὸ τὴν πρόσχωσιν τεσσάρων αἰώνων. Τίποτε δὲν ἐπρόδιδεν ὅτι ὑπὸ τὴν τέφραν διετηρεῖτο ἀκοίμητος κάποιος σπινθήρ. Καὶ ὅμως, ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶχε νεκρωθῆ. Ἠμπορεῖ νὰ ἔμεινε τραυματισμένη, μὲ ἀνεπούλωτον τὴν πληγὴν εἰς τὴν ψυχήν. Ἠμπορεῖ νὰ εἶχε κύψει. Ἀλλὰ δὲν εἶχε καμφθῆ. Δούλη ἀδούλωτος, μὲ τὰς γενεάς της θηλαζούσας τὸν πόθον τῆς Ἐλευθερίας, τὰς γυναῖκας της γυμναζούσας τὰ παιδιά της εἰς τὸ ἄθλημα τῆς ἡρωϊκῆς προσμονῆς καὶ τοὺς ἄνδρας της κλείνοντας τοὺς ὀφθαλμοὺς μὲ τὸ ὅραμα μιᾶς Πατρίδος, χωρὶς τὸ σάβανον τῆς τυραννίας, ἀνέμενε τὴν στιγμὴν τῆς ἐντολῆς. Καὶ ὅταν αὐτὴ ἦλθεν, ὅταν ἐσημάνθη τὸ μεγάλο προσκλητήριον τῶν ψυχῶν, ὅταν ἡ Ἱστορικὴ Μοῖρα ἐκάλεσεν εἰς ἔγερσιν, τὸ γένος ἐθαυματούργησεν. Ἡ πάλη ἦτο τρομακτικῶς ἄνισος. Ἀλλὰ μόνον εἰς τοιούτους ἀγῶνας ὁ Ἕλλην θαυματουργεῖ. Ἄπιστος ἡ Εὐρώπη, εἰς τὴν ἀρχήν, ἠναγκάσθη νὰ συγκρατήσῃ βραδύτερον τὴν ἀναπνοήν της. Καὶ νὰ προσκυνήσῃ μὲ βαθυτάτην εὐλάβειαν τὸ σθένος τῆς θυσίας. Ἡ δράξ τῶν ἀνθρώπων, ποὺ ἐμάχετο ἀκόμη καὶ μὲ τοὺς ὄνυχας, ἔγινεν μαγνήτης πνευμάτων.

Τὸ φέγγος ἀσυλλήπτου δραματικοῦ μεγαλείου ἠρωϊσμῶν ἐσπάθιζε τὸν ὁρίζοντα καὶ διεχέετο παντοῦ, ὡς βλέμμα Θεοῦ, ὑποδεικνύοντος τὴν ὁδὸν τοῦ χρέους. Κάθε λέθος καὶ ἕνα ὀχύρωμα. Κάθε κῦμα καὶ ἕνας παιάν. Κάθε αὔρα καὶ ἕνα τραγοῦδι ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἐκπληκτικό, τὸ ἀπαράμιλλο πανηγύρι διὰ τὸν χαιρετισμὸν τῆς Ἐλευθερίας.

Δερβενάκια καὶ Μεσολόγγια γίνονται οὐράνιαι σκηναὶ ὀνείρων, κρουνοὶ φωτός, πηγαὶ ἠθικῆς μαρμαρυγῆς. Καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα σελαγίζουν, ἐπάνω ἀπὸ μίαν Ἑλλάδα, ποὺ ἀφοῦ ἐδίδαξε πῶς γνωρίζει νὰ ἀποθνήσκῃ, θὰ διδάσκῃ πάντα καὶ πῶς πρέπει νὰ ζῇ. Νὰ ζῇ διὰ νὰ τρέφῃ τὸ πνεῦμα, διὰ νὰ πτερώνῃ τὴν ψυχήν, διὰ νὰ πλουτίζῃ τὴν καρδίαν μὲ γενναίους παλμούς, διὰ νὰ σηκώνῃ τὴν στάθμην τῆς Ἀνθρωπότητος εἰς τὴν περιωπὴν τῆς ἀποστολῆς της καὶ νὰ μαρτυρῇ, ὅτε, ἐδῶ, εἰς τὴν ράχην, ποὺ καὶ ὅταν εἶναι κατάμαυρη, δὲν παύει νὰ κρατῇ τὸν Παρθενῶνα, ἐδῶ, ὅπου σήμερον παρελαύνουν αἱ μεγάλαι σκιαί, ποὺ οἱ στρηλατοῦν, ἐδῶ ὑπάρχει κάποια Φυλή. Ἡ Φυλὴ τῶν Ἑλλήνων, ἡ ὁποία ἔχει τὸ δραματικὸν προνόμιον τῆς μεγαλουργίας.

Καὶ θὰ μεγαλουργήσῃ καὶ πάλιν ἡ Ἑλλάς. Ἕνας Στρατάρχης, βαρύφορτος ἀπὸ δάφνην, ὁδηγεῖ σήμερον πρὸς τὴν ἀνόρθωσιν. Εἶναι καὶ πάλιν μία Ἐπανάστασις Εἰρήνης, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Γένος θὰ θριαμβεύσῃ.

Ἰδού: Ὁ στίβος διὰ τὸ ἱστορικὸν ἄθλημα διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς νέας δόξης εἶναι ἀνοικτός. Ἕλληνες. Ἂς ρίψωμεν, ὅπως οἱ πρόγονοι εἰς τὴν μάχην, ὅπως εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους, ὅπως εἰς τὴν Ἀλβανίαν, εἰς τὸν Γράμμον, εἰς τὸ Βίτσι. Ἀξίζει ὁ ἀγών. Διότι εἶναι διὰ τὴν Ἑλλάδα, δι' ἡμᾶς, διὰ τὴν αὔριον. Ἀξίζει ἡ πίστις, ὁ ἐνθουσιασμός, ὁ μόχθος. Διότι μὲ αὐτὸν θὰ τιμήσωμεν τοὺς ἀθανάτους, θὰ τιμήσωμεν τὴν πελωρίαν ἠθικὴν ἀφετηρίαν, θὰ τιμήσωμεν τὸ 21.

ΧΡ. Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ΕΨΗΦΙΣΘΗ ΚΑΙ ΕΙΣ Β' ΑΝΑΓΝΩΣΙΝ ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ΟΠΩΣ ΨΗΦΙΣΗ ΚΑΙ Ο ΚΛΗΡΟΣ

ΑΛΛΑΙ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 10,45' π.μ. τῆς χθὲς συνεδρίασεν ἡ Βουλὴ καὶ συνέχισε τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ νέου ἐκλογικοῦ νόμου, παρισταμένου καὶ τοῦ στρατάρχου Παπάγου.

Ἡ Βουλὴ ἀπεδέχθη τροποποιήσεις τὰς ὁποίας ἐπρότεινεν ὑφυπουργὸς κ. Λυκουρέζος.

Διὰ τῶν τροποποιήσεων αὐτῶν παρέχεται εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν ἡ εὐχέρεια νὰ ἐγγράφῃ αὐθαιρετεῖ εἰς τὰς περιφερείας, ὅπου ὑπάρχουν μόνον ἐκλογικοὶ κατάλογοι καὶ ὄχι ἐκλογικὰ βιβλιάρια, τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὸ δικαίωμα ψήφου.

Δι' ἑτέρας τροποποιήσεως καθορίζεται, ὅτι ὁ ἀρμόδιος νομάρχης 25 ἡμέρας πρὸ τῆς ψηφοφορίας, ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ εἰς τὰ αἰτοῦντα κόμματα καταλόγους τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ στράτευμα πολιτῶν. Ὁ νομάρχης δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν χορήγησιν, ἐὰν ἐκ τῆς ἀνακοινώσεως διακινδυνεύωνται στρατιωτικὰ μέτρα.

Δι' ἑτέρας τροποποιήσεως, οἱ στρατιῶται ψηφοφόροι, προσερχόμενοι εἰς τὰς κάλπας, δέον νὰ εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ ταυτότητας δεόντως θεωρημένας ἀπὸ τὰς ἁρμοδίας ἀρχάς. Οὐδεὶς στρατιώτης θὰ ψηφίζῃ ἐφ' ὅσον στερεῖται τῆς εἰδικῆς ταυτότητος.

Ἐπαυξάνονται, ἐξ ἄλλου, αἱ ποιναὶ κατὰ τῶν ὑπευθύνων ὑπιδελῆς ἀνακριβῶν καταστάσεων στρατιωτικῶν καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων ψηφοφόρων.

Τέλος, καθορίζεται, ὅτι ὁ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα)

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑΝ ΤΩΝ ΧΘΕΣΙΝΩΝ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΚΑΤΕΞΕΣΧΙΣΘΗ ΚΑΙ ΕΚΑΗ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ ΚΑΤΑ ΝΕΑΝ ΟΓΚΩΔΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΝ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΝ

ΣΥΜΠΛΟΚΑΙ ΚΑΙ ΓΡΟΝΘΟΚΟΠΗΜΑΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

ΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΕΚΤΑΚΤΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ. Μὲ λαμπρότητα ἤρχισε χθὲς ὁ ἑορτασμὸς τῆς Ἐθνικῆς ἐπετείου εἰς Ἀθήνας.

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν, ἀμέσως μετὰ τὴν λῆξιν τῆς παρελάσεως τῆς σπουδαζούσης νεολαίας συνεκροτήθη φοιτητικὴ διαδήλωσις, ἡ ὁποία τελικῶς διελύθη ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας κατόπιν ἐπεισοδίων εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Ἀμερικῆς καὶ πρὸ τοῦ ξενοδοχείου «Ἀθήναι Μέλαθρον».

Φοιτηταί, οἱ ὁποῖοι ἠκολούθουν τὰ κλεῖστα τὴν παράταξιν ἀνώτατα ἐκπαιδευτήρια, ἔρριψαν τὸ σύνθημα «Ἕνωσις» καὶ ταχέως συνεκροτήθη πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου ὀγκώδης διαδήλωσις, εἰς τὴν ὁποίαν προσεχώρησαν πολλοὶ ἐκ τῶν σπουδασταῖν καὶ μαθητῶν τῶν συμμετασχόντων εἰς τὴν παρέλασιν.

Χίλιοι πενταπόσιοι περίπου διαδηλωταί, οἱ ὁποῖοι ὅμως κατώρθωσαν νὰ παρασύρουν καὶ πλήθη κόσμου, τὰ ὁποῖα εἶχον συγκεντρωθῆ εἰς τὰ πεζοδρόμια τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου, κατηυθύνθησαν πρὸς τὴν πλατεῖαν Ὁμονοίας.

Οἱ διαδηλωταὶ ἐπανελάμβανον τὰ γνωστὰ συνθήματα «Θέλομεν τὴν Κύπρο», «Ἀτσαχος στοὺς Ἄγγλους» κλπ., δὲν ἐκράτουν ὅμως πλακάτ καὶ ἄλλας πινακίδας. Ἰσχυρὰ ἀστυνομικὴ δύναμις παρηκολούθει ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς φοιτητάς, φροντίζουσα διὰ τῶν διερχομένων λεωφορείων καὶ τροχιοδρόμων νὰ διασπᾷ τοὺς διαδηλωτὰς καὶ νὰ μειώνῃ τὸν ὄγκον των.

Ἡ προσπάθεια τῶν διαδηλωτῶν νὰ κατευθυνθοῦν πρὸς τὴν ὁδὸν Κοραῆ διὰ τῆς Σταδίου, παρημποδίσθη ὑπὸ ἰσχυρᾶς ἀστυνομικῆς δυνάμεως. Ἀρκετοὶ φοιτηταὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὰς ἀστυνομικὰς ὑποδείξεις καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπετέθησαν καὶ τοὺς διέλυσαν μὲ τὰ κλόμπς, μαλωπισθέντων μερικῶν ἐξ αὐτῶν, ἐνῶ οἱ φοιτηταὶ ἀνταπήντησαν μὲ γρονθοκοπήματα ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν ἐπίσης πολλοὶ μαλωπισθέντες.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπέσπασαν ἀπὸ τοὺς διαδηλωτὰς Ἑλληνικὰς σημαίας. Τέλος οἱ διαδηλωταὶ κατῆλθον πρὸς τὴν πλατεῖαν Ὁμονοίας καὶ ἀφοῦ ἐστάθμευσαν ἐπ' ὀλίγον διὰ νὰ συσπειρωθοῦν, ἤρχισαν νὰ ἀνέρχονται τὴν ὁδὸν Σταδίου. Εἰς τὰ Χαυτεῖα ἐξέσχισαν καὶ κατέκαυσαν Ἀγγλικὴν σημαίαν, εἰς δὲ τὴν διασταύρωσιν Σταδίου — Σανταρόζα ἀστυνομικὴ δύναμις τοὺς διέσπασεν εἰς δύο ὁμάδας.

Ὁ ὄγκος τῶν διαδηλωτῶν ἐμειώθη αἰσθητῶς, ἀλλ' οἱ φοιτηταὶ ἐξηκολούθησαν τὴν πορείαν των πρὸς τὸ Σύνταγμα. Πρὸ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ ἠξίωσαν νὰ καταδιδασθῆ ἡ ἐκεῖ ἀνηρτημένη ἀγγλικὴ σημαία. Τότε ἐδείχθησαν ἐπίθεσιν ἀστυνομικῶν οἱ ὁποῖοι ἐχρησιμοποίησαν τὰ κλόμπς διὰ νὰ μὴ δυνηθοῦν οἱ φοιτηταὶ νὰ κατευθυνθοῦν πρὸς τὸ Ἰνστιτοῦτον Ἀγγλικῶν Σπουδῶν καὶ τὴν ἀγγλικὴν πρεσβείαν καὶ διέλυσαν τοὺς φοιτητάς.

Οἱ φοιτηταὶ ὑποχωρήσαντες πρὸ τῶν κλόμπς τῶν ἀστυνομικῶν, ἐπέπεσαν ἐπὶ τῆς βιτρίνας τοῦ καταστήματος νεωτερισμῶν Τζανῆ τὴν ὁποίαν ἔθραυσαν.

Τὰ κυρίως ἐπεισόδια ἔληξαν μετὰ τὴν 1.15' μ. μ. Μετὰ ἡμίσειαν ὅμως ὥραν, ὁμάς φοιτητῶν ἀπεπειράθη νὰ ἐπιτεθῆ κατὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἰνστιτούτου, παρημποδίσθη ὅμως ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας. Αἱ μικροδιαδηλώσεις ἐξηκολούθησαν μέχρι τῆς 2.30' μ. μ., ὁπότε ἀποκατεστάθη ἡ τάξις.

Ἀπὸ τῶν πρώτων μεσημβρινῶν ὡρῶν, ἰσχυραὶ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις παραμένουν εἰς κεντρικὰ σημεῖα τῆς πόλεως ποὺ πρόληψιν νέων ταραχῶν. Μερικοὶ φοιτηταὶ συλληφθέντες, ἀφέθησαν βραδύτερον ἐλεύθεροι κατόπιν ἐντολῆς τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ. Τὸ μέγαρον τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας καὶ τὸ Ἀγγλικὸν προξενεῖον φρουροῦνται ὑπὸ ἰσχυρῶν ἀστυνομικῶν δυνάμεων. Ἐπίσης φρουρεῖται καὶ τὸ Πανεπιστήμιον. Ἄλλη ὁμὰς φοιτητῶν ἐσήμανε καὶ πάλιν τοὺς κώδωνας τοῦ ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρύτσης.

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΜΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΗΡΧΙΣΑΝ ΑΙ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ἡ κατανυκτικὴ τελετὴ τῆς καταθέσεως στεφάνου ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου εἰς τὴν ἱστορικὴν πλατεῖαν Ἁγίου Γεωργίου.—Ἡ ἀπότισις φόρου τιμῆς ὑπὸ τῆς μαθητιώσης νεολαίας εἰς τὸ Ἡρῶον τῶν πεσόντων καὶ ἡ ἐπιμνημόσυνος δέησις πρὸ τοῦ Ἀδριάντος τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ. — Αἱ ἑορταὶ εἰς τὰ σχολεῖα. — Τὸ σημερινὸν πρόγραμμα

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀπὸ τῆς πρωΐας χθὲς, ὁ κὴ ἀνέκρουσε τὸν ἐθνικὸν λόφηρος ἡ πόλις πλέει εἰς τὸ κυανόλευκον, ἅπαντα δὲ τὰ δημόσια καταστήματα ὡς καὶ πολλὰ ἰδιωτικὰ τοιαῦτα διεκοσμήθησαν κανταλλήλως ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου. Συμφώνως πρὸς τὸ ἐκδοθὲν ἐπίσημον πρόγραμμα, τὴν 11ην π. μ. χθὲς συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν πλατεῖαν Ὄλγας οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι τῶν σχολείων Μ. Ἐκπαιδεύσεως, ὅπου παρουσίᾳ τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου, ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς κ. Θ. Παπακωνσταντίνου κατέθεσε στέφανον εἰς τὸν Ἄγνωστον Στρατιώτην. Ἀκολούθως ἀνεκρούσθη ὁ ἐθνικὸς ὕμνος καὶ τέλος τὰ σχολεῖα ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς δημοτικῆς μουσικῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κάβουρα καὶ τῆς μουσικῆς τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Παπαγιαννάκη παρήλασαν πρὸ τοῦ Μνημείου τῶν πεσόντων.

Ἐν συνεχείᾳ, οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι διὰ τῶν ὁδῶν Μαιζῶνος, κάνω περιμετρικῆς πλατείας Γεωργίου Α', Τσώρτσιλ, Γούναρη, Ἁγ. Γεωργίου, μετέβησαν εἰς τὴν πλατεῖαν Ἁγίου Γεωργίου, ὅπου εἶχον συγκεντρωθῆ ἐν τῷ μεταξὺ τμήματα προσκόπων, ὁδηγῶν καὶ προφωτισμῶν. Ὁ Δήμαρχος κ. Ρούφος κατέθεσε στέφανον εἰς τὴν ἀναμνηστικὴν στήλην ἔνθα ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς ὥρκισε τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ 1821 καὶ ἡ δημοτικὴ μουσικὴ ἔψαλε τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Η ΔΕΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΑΛΩΝΙΑ

Τὴν 4ην μ.μ. εἰς τὴν πλατεῖαν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων, παρουσίᾳ τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ ἀντιπροσωπειῶν τῶν σωματείων καὶ ὀργανώσεων, ἀνεπέμφθη δέησις εἰς μνήμην τῶν ἀγωνισθέντων ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἔθνους, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Θεοκλήτου.

Εἰς τὸν χῶρον τῆς πλατείας εἶχον συγκεντρωθῆ τὰ σχολεῖα Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὁμάδες προσκόπων, ὁδηγῶν καὶ προφωτισμῶν, παρατεταγμένα δὲ τμήματα τοῦ Κ.Ε.Ν. Πατρῶν καὶ ἡ Δημοτικὴ Μουσικὴ ἀπέδωσαν τιμάς.

Ἀκολούθως, εἰς τὸν ἀνδριάντα τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ κατέθεσαν στεφάνους κατὰ σειρὰν οἱ κ. κ. Νομάρχης, Δήμαρχος, στρατιωτικὸς διοικητής, ναυτικὸς διοικητής, διοικητὴς τῆς Α. Β. Ἀράξου, διοικητὴς Χωροφυλακῆς Ἀχαΐας, Λιμενάρχης, ἀστυνομικὸς διευθυντής, γεν. ἐπιθεωρητὴς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, διευθυντὴς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας, γεν. ἐπιθεωρητὴς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος, ὁ Ἰατρικός, τὸ Ἐμποροβιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον, τὸ Ἐπαγγελματοβιοτεχνικόν, ἡ Ἕνωσις Λεκτουργῶν Μ. Ἐκπαιδεύσεως Ἀχαΐας, ὁ Σύλλογος Δημοδιδασκάλων Πατρῶν, ὁ Σύλλογος Γορτυνίων, τὸ ἐνταῦθα Παράρτημα τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν, ἡ Γενικὴ Ἕνωσις Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων Πολέμου, ἡ Ἕνωσις Πολεμιστῶν 1940—41 ζώντες πρόσω, ὁ Ἐθνικὸς Ὀργανισμὸς Πολεμιστῶν Ν. 751 (Παράρτημα Πατρῶν), τὸ Ἐργατοϋπαλληλικὸν Κέντρον, τὸ Σκαγιοπούλειον καὶ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Θηλέων, ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς (Τμῆμα Πατρῶν) ὁ Παμμικρασιατικὸς Σύνδεσμος, οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς Ὑπομηχανικῶν, οἱ προφωτισταί, οἱ πρόσκοποι καὶ αἱ ὁδηγοί.

Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ γυμνασιάρχης τοῦ Α' γυμνασίου θηλέων κ. Δημ. Ἠλιόπουλος, ὅστις δι' ἐμπνευσμένων λόγων καὶ συγκινητικωτάτης παρουσιαστικότητος ἀνέπτυξε τὴν σημασίαν τῆς 25ης Μαρτίου καὶ ἀνέλυσεν ἀπὸ ἱστορικῆς καὶ πολιτικῆς ἀπόψεως τὰ γεγονότα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως κατὰ τὰ διάφορα χρονικὰ στάδια αὐτῆς. Ὁ κ. Ἠλιόπουλος, ἀναφερόμενος εἰς τὰς ἐθνικὰς διεκδικήσεις ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν ἐδαφῶν τῆς Κύπρου καὶ τῆς Β. Ἠπείρου, ἐτόνισε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Μὰ δυστυχῶς δουλεύει στὸ σκληρὸ τῆς σκλαβιᾶς ζυγὸ ἀκόμη ἡ Κύπρος μας, ποὺ τὰ παιδιά της ἀγωνίστηκαν στὸν τελευταῖο Εὐρωπαϊκὸ πόλεμο, μὲ τὴν ἀπόλυτη πίστη στὸ συμμαχικὸ ἄξιωμα διὰ τὴν αὐτοδιάθεσιν τῶν λαῶν, ποὺ ἡ ἐφαρμογή του θὰ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἑνωθῆ μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Ἄλλα, ἂς ἐλπίσωμε πὼς γρήγορα θὰ ἰδοῦμε τὴν ἀρχὴν τοῦ τέλους μιᾶς ἀδικαιολόγητης σκλαβιᾶς, τοῦ λαμπροῦ ἀστρου τοῦ θαλασσινοῦ ἀνατολικοῦ συγκροτήματος τῆς πατρικῆς μας γῆς, τῆς Κύπρου, καὶ τότε στοὺς ἀνθισμένους τοῦ νησιοῦ λιμῶνας, θὰ γιορτάσωμε μετὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ τὴν ἕνωσιν μὲ τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα. Ἂν ὅμως, παρ' ἐλπίδα, ἔχομε δυσμενεῖς ἐξελίξεις τοῦ πράγματος, ἀπὸ ἔλλειψι κατανοήσεως, δὲν θὰ ξεχάσουν οἱ ἀδελφοί μας Κύπριοι πὼς τὴν ἐλευθερία δὲν τὴν δίδουν μὲ διαμαρτυρίας ἀλλὰ τὴν παίρνουν μὲ θυσίες πείθουν, συγκινοῦν, θεμελιώνουν καὶ ἐξαναγκάζουν τοὺς μεγάλους νὰ χαρίσουν τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς δούλους...»

Τὸ μέρος τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Ἠλιοπούλου, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὰς διεκδικήσεις μας ἐπὶ τῆς Κύπρου, διέκοπτον κατὰ συχνὰ διαστήματα ζωηραὶ ζητωκραυγαὶ ἐκ μέρους τῆς μαθητιώσης νεολαίας μὲ τὰ συνθήματα «Ἕνωσις», «Θέλουμε τὴν Κύπρο» κλπ. Αἱ ζητωκραυγαὶ καὶ αἱ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν μετεβλήθησαν εἰς πραγματικὸν παραλήρημα κατὰ τοὺς τελευταίους λόγους τῆς ὁμιλίας, ἐπ' ἀρκετὸν δὲ ἡ ἀτμόσφαιρα ἐδονεῖτο ἀπὸ τὴν μυριόστομον κραυγὴν «Ἕνωσις μὲ τὴν Κύπρον». Ὑπὸ τῆς δημοτικῆς μουσικῆς ἀνεκρούσθη τέλος ὁ ἐθνικὸς ὕμνος.

ΔΕΝ ΑΝΗΡΤΗΣΕ ΣΗΜΑΙΑΝ ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ

Ἐντύπωσιν προεκάλεσε τὸ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ ἑορτῇ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΛΥΤΡΩΤΟΥΣ

Τοῦ κ. Σωτ. Γκολφινοπούλου

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας, ὁ νοῦς ἡμῶν καὶ ἡ καρδία στρέφεται πρὸς τοὺς εἰσέτι ἀλυτρώτους ἀδελφούς. Μακρὰ καὶ περιπετειώδης ὑπῆρξεν ἡ Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος μας. Ἱστορία αἰώνων. Συνέλαβεν ἰδέας καὶ ἀνέδειξε πρωτοφανῆ εἰς τὸν κόσμον καὶ ἄφθαρτα δημιουργήματα τῆς διανοίας καὶ τῆς τέχνης. Ὅλα σχεδὸν τὰ παράλια τῆς Μεσογείου, ἀπὸ τῶν Ἱσπανικῶν καὶ Γαλλικῶν καὶ Ἰταλικῶν μέχρι τῶν Αἰγυπτιακῶν καὶ Μικρασιατικῶν, ἀνῆκον εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου, ἐπεξέτεινε μέχρι τῶν Ἰνδιῶν τὴν ἐκπολιτιστικὴν αὐτῆς προσπάθειαν. Διὰ τοῦ πνεύματος, κατέκτησε τὴν Ρώμην. Διὰ τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, διέσωσε τὸν κόσμον ἀπὸ τῶν βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν. Αὐτὴ διέδωσεν εἰς τὴν Δύσιν καὶ εἰς τὰς σλαβικὰς χώρας τὸν Ἑλληνοχριστιανικὸν πολιτισμὸν καὶ Αὐτὴ πρὸ 133 ἐτῶν, ἀφυπνισασα τὸ ὑπνῶττον πνεῦμα τῆς Ἐλευθερίας τῶν λαῶν, πρώτη δι' ἀνυπερβλήτων ἀγώνων καὶ θυσιῶν, ἐδημιούργησε τὸ ζήτημα τῶν ἐθνοτήτων.

Ἐν τούτοις, τὸ τέλος τοῦ 19ου αἰῶνος καὶ ὁ 20ὸς ἑδρον τὴν Ἑλλάδα μας περιωρισμένην ἐπὶ ἐλαχίστου τμήματος τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Ἀνοικτίρμων διπλωματία ἐγκατέστησεν εἰς τὰ ἐθνικὰ ἐδάφη βάναυσον κυρισαρχίαν ξένων λαῶν. Ἐγγὺς τοῦ Βοσπόρου ἐδημιούργησε μεγάλην Βουλγαρίαν καὶ ἐγγὺς τῆς Θεσσαλονίκης μεγάλην Γιουγκοσλαβίαν, πρωτοπόρους τοῦ κομμουνισμοῦ, τοῦ καλόπτοντος τὸν πανσλαβισμόν. Ὅλαι αἱ ἑστίαι τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ τὸν Εὔξεινον ἐξηφανίσθησαν. Εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ἐκορυφώθη ἡ καταστροφὴ τὸ 1922. Εἰς τὴν Ρουμανίαν ἔσβυσεν ἡ ἄλλοτε σφιζουσα ἑλληνικὴ ἐθνότης. Ἀκόμη καὶ ἡ Ἀλβανία, κράτος ἀνιστόρητον, δυναστεύει τοὺς Ἕλληνας τῆς Βορείου Ἠπείρου.

Τοιουτοτρόπως, τὰ ἐθνικὰ ἐδάφη, ἰδίως τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ τῆς Μεγαλονήσου Κύπρου, τὰ ὁποῖα ἐπὶ αἰῶνας ἀπετέλεσαν τὴν σκηνογραφίαν μεγάλων τῶν προγόνων μας προσπαθειῶν, παραμένουν ὑπὸ τοὺς ὄνυχας τῶν ἐπηλύδων ἁρπάγων. Διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν ὅλων αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν μας, ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τ